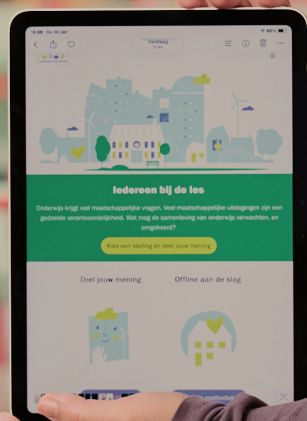

WIJZER

33.04

MAGAZINE VAN DE VLAAMSE ONDERWIJSRAAD

Iedereen bij de les

5

Vlaamse
onderwijsbegroting

6

Recht op leren
in onderwijs

8

Onderwijs en lokaal beleid

EDITO

Nagelbijten

De eindejaarslichtjes branden in onze straten. **Scholieren** leggen de laatste hand aan hun examens of wachten al in spanning hun **resultaten** af. Studenten zijn dan weer in de boeken gedoken om, met het eindejaarsfeestgewoel op de achtergrond, zich voor te bereiden op een nieuwe, spannende **examenperiode**.

Hopelijk geldt voor jou of voor je kind dat studeren en af en toe op de nagels bijten de grootste zorg is. Dat is zo al een spannende periode met **grote emoties**. Voor een pak scholieren en studenten komt daar nog een **uitdagende context** bij. Hoe wip je over die lat met een **taalachterstand**, of een rugzak met **weinig financiële middelen** maar des te meer materiële en **mentale zorgen**?

En wat als je niet aan leren toekomt omdat je gewoon geen **toegang** hebt tot onderwijs? Door **wachtlijsten** of omdat je uit de boot valt als gevolg van je eigen uitdagende context?

De Vlaamse Onderwijsraad wil niet wegstappen van die context, maar hem doorgronden en werken aan oplossingen om de onderwijksloof te verkleinen. Daarom werp ik graag samen met u als Wijzer-lezer een blik op onze twee trajecten, die met die complexe problematieken aan de slag gaan.

Iedereen bij de les is ons **online en offline debatplatform** over de rol van **onderwijs in de samenleving**. Groeiende diversiteit, armoede, meer kinderen met specifieke noden. Deze en nog heel wat andere maatschappelijke uitdagingen komen onvermijdelijk de klas of de aula binnenwaaien. **Scholen** blijven daar niet blind voor, maar staan ook steeds meer **onder druk**. Tegelijk is het voor **leraren** niet vanzelfsprekend om hun kerntaak **centraal** te stellen: jongeren laten leren en groeien. **Grijp je kans** om ook zelf je licht te laten schijnen op de rol die ons onderwijs moet opnemen in de samenleving. Wat kunnen scholen zelf doen en waar moet de samenleving ondersteunen? Meer dan 1.000 geïnteresseerde burgers, van binnen en buiten onderwijs, deden al hun bijdrage. Ook jouw kijk is meer dan welkom via **iedereenbijdeles.be** (of via de qr-code op deze bladzijde).

In **Recht op leren in onderwijs** onderzoeken we hoe het recht op leren van kinderen, jongeren en volwassenen al dan niet verzekerd is in het Vlaamse onderwijs van vandaag. Dat recht op leren staat steeds meer onder druk, zoveel is zeker. **Lerarentekort, schooluitval, drempels bij overgangen**. De Vlaamse Onderwijsraad wil hier rond in de diepte werken. Verschillende experts uit uiteenlopende disciplines zullen dit thema in kaart brengen en uitdiepen. Dat zal uitmonden in een publicatie, die als basis dient voor ons toekomstig advieswerk.

Ik ben blij en trots dat we met deze twee thematische lijnen de vinger aan de pols houden van de grote uitdagingen. Die zijn **spannend**, maar ook **inspirerend** en ze houden ons scherp om helder na te denken over het onderwijs van de toekomst. In deze Wijzer krijgt u alvast een boeiende inkijk in hoe **verschillende stemmen uit het onderwijsveld** naar die uitdagingen kijken.

Leen Van Heurck,
algemeen secretaris Vlaamse Onderwijsraad

iedereenbijdeles.be

KORT

Ontmoeting met Agentschap Opgroeien

Onlangs kwamen medewerkers van het agentschap Opgroeien en leden van de Vlaamse Onderwijsraad samen voor de ontmoetingsdag "Samen in het verschil". De dag stond in het teken van uitwisseling, ontmoeting en verkennen van raakvlakken tussen onderwijs en welzijn. Stefan Grielens (voorzitter Commissie Leerlingenbegeleiding in de Vlaamse Onderwijsraad) en David De Brouwere (algemeen directeur Agentschap Opgroeien) leidden de dag in. Ze benadrukten om kansen tot samenwerking, ook al is dat niet vanzelfsprekend. Ze benoemden verschillen in visie, aanpak en regelgeving en pleitten ervoor om bewust tijd te maken voor samenwerking in de ondersteuning van kinderen en jongeren.

Daarna volgde nog een prikkelend tweeluik met kinder- en jeugdpsychologe Katelijne Van Lommel en Wim van Den Broeck (VUB), gevolgd door werkwinkels. Katelijne Van Lommel pleitte voor een brede, interdisciplinaire kijk op het gedrag van kinderen en jongeren, terwijl Wim van Den Broeck waarschuwde voor een te sterke individualisering en 'therapeutisering' van onderwijs.

Werkpleklerin in hoger onderwijs

In een seminarie over werkpleklerin in hoger onderwijs gingen leden van de Vlaamse Onderwijsraad in dialoog met de werkpartners op basis van het advies uit 2018 over duaal leren in het hoger onderwijs en het recentere advies uit 2023 met aanbevelingen om van duaal leren een succes te maken. Ook de toelichting over het ESF-eindrapport van het lerend netwerk duaal leren in het hoger en volwassenenonderwijs werd meegenomen. Ze hadden het onder meer over de kwaliteitsbewaking, de evolutie van werkpleklerin in de toekomst, de samenwerking met sectoren en de nood aan een lerend netwerk werkpleklerin in Vlaanderen.

Iedereen bij de les

Ons discussieplatform *Iedereen bij de les* draait op volle toeren. Ruim 1.000 mensen van binnen en buiten onderwijs brachten al een bezoekje aan iedereenbijdeles.be om de voor hen belangrijkste stelling omhoog te stemmen of om de rol van onderwijs en van de samenleving bij een of meerdere stellingen af te bakenen. Samenwerking onderwijs-arbeidsmarkt, diversiteit, armoede, levenslang leren, combinatie werk-zorg-leren,... Dit en nog veel andere thema's komen aan bod op ons platform.

Dat moet ons een zicht geven op hoe mensen binnen en buiten onderwijs kijken naar de rol van dat onderwijs in de samenleving. Scholen, hogescholen, universiteiten, centra voor volwassenenonderwijs en basiseducatie, ze worden allemaal met groeiende maatschappelijke uitdagingen geconfronteerd. Armoede, toenemende diversiteit, meer leerlingen, studenten of cursisten met bijzondere noden,... Het zet ons onderwijs onder druk. Tegelijk kunnen we niet weggijken van die uitdagingen, als we iedereen een volwaardige kans willen geven op een onderwijsloopbaan die toekomstperspectief biedt. De vraag is of het onderwijs dit zelf, en op eigen kracht, moet opnemen, of dat andere spelers in de maatschappij hier hun rol kunnen waarmaken.

Of anders gesteld, hoe kunnen we maximaal ruimte vrijmaken voor de kernopdracht van leraren en docenten, les geven, zonder de maatschappelijke context uit het oog te verliezen? Wij legden ons oor te luisteren bij enkele sleutelfiguren, die al een schot voor de boeg gaven.

"De samenleving komt het klaslokaal binnen via lesonderwerpen, maar ook via de moeilijke studievoortgang voor bepaalde groepen studenten", zegt voorzitter Nele Van Hoyweghen van de Vlaamse Vereniging voor Studenten. Denk aan studenten met een beperking, studenten met een andere thuistaal dan Nederlands of met een minder vanzelfsprekende vooropleiding."

"Onderwijs kan verbinding creëren", benadrukt docente Katinka Thielemans van Ligo. "Kijk hoe basiseducatie de brug vormt tussen onderwijs en samenleving. "Mensen botsen op maatschappelijke uitsluiting, omdat ze in armoede leven, weinig Nederlands kennen of weinig geletterd zijn. Net zij kunnen via onderwijs terug aansluiten bij de samenleving. Ik heb mijn rijbewijs behaald dankzij basiseducatie" vult cursiste Marian Genbrugge aan. "Op de klassieke manier was dat nooit gelukt, maar nu heb ik meer zelfvertrouwen én meer bewegingsvrijheid."

'Hoe kunnen we maximaal ruimte vrijmaken voor de kernopdracht van leraren zonder de maatschappelijke context uit het oog te verliezen'

"Diversiteit is een realiteit", zegt directeur Wim Danschutter van Nieuwen Bosch en OLVI Humaniora in Gent. "Dat vraagt een andere kijk. Waarom noemen we mensen die Frans, Berbers of Turks spreken anderstalig en spreken we over meertaligheid bij mensen die Nederlands, Frans en Engels spreken?"

Wil jij ook je kijk geven op de rol van onderwijs in de samenleving? Surf nu naar iedereenbijdeles.be via de qr-code hieronder.

iedereenbijdeles.be

**‘Laat regelgeving
meer aansluiten bij
de realiteit
op de klasvloer en
werkvloer.’**

© Faye Pynaert

Duaal leren: nood aan betere samenwerking en sterkere trajectbegeleiding

Minister Demir heeft een actieplan klaar om duaal leren in het secundair onderwijs te versterken. De Vlaamse Onderwijsraad toont zich tevreden dat er een actieplan is, maar ziet nog wel belangrijke punten die ontbreken, zoals een betere samenwerking tussen scholen en sectoren en sterkere trajectbegeleiding, de succesfactor voor duaal leren. “Duaal leren is een zeer geschikte leerweg voor leerlingen die sterk in hun schoenen staan en klaar zijn om in een arbeidscontext te functioneren”, zegt directeur Bart Lysens van DuO²-Gent. “Maar een grote groep is daar nog niet klaar voor. Voor hen bood het vroegere Leren en Werken meer kansen. Wij proberen hen met een sterk traject op maat richting duaal leren te begeleiden.”

Voor zij aan duaal leren beginnen, is er een aanloopfase. “Project T noemen wij dat en T staat voor toekomst. Bij de eerste screening van 25 opleidingsdagen is er een kleine minderheid die zich niet arbeidsbereid toont of nog echt de attitude mist om op een werkvloer te functioneren. Deze leerlingen moeten we helaas terug doorverwijzen naar hun vroegere school.”

Een veel grotere groep is wel arbeidsbereid, maar nog niet arbeidsrijp. “Daarmee gaan we aan de slag in ons Project T. Ze leren zich flexibel opstellen, omgaan met feedback,

zich organiseren, samenwerken met anderen. In een volgende fase komen ze in de sollicitatiegroep. Dan leren ze een cv schrijven en vacatures zoeken. Sommige leerlingen doorlopen dit traject in drie tot vier maand. Anderen doen er langer over.”

Al die leerlingen moeten nadien ook een stageplek vinden, om in een volgende fase door te groeien naar een OAO, een leerovereenkomst waarbij ze drie dagen per week aan de slag zijn bij een werkgever en 2 dagen les volgen op school.

Vlaamse begroting brengt onderwijsinstellingen en studenten in de problemen

De Vlor pleit in zijn advies voor sterkere trajectbegeleiding. “Daar is nu inderdaad te weinig ruimte voor”, bevestigt Bart Lysens. “In het systeem van leren en werken moesten wij per leerling 15 à 16 lestijden voorzien. Dat lukte, maar nu moeten we in kader van duaal leren 28 lestijden voorzien, met dezelfde middelen. Dat betekent grotere groepen, dus minder begeleiding op maat. Leraren moeten daardoor ook de rol van trajectbegeleider opnemen, maar daar is te weinig ruimte voor in hun opdracht. Met ondersteuning van de stad, onze inrichtende macht, kunnen we bijkomend investeren in begeleiding, maar het blijft een stap terug voor deze leerlingen, die net heel intensieve begeleiding op maat nodig hebben.

Een andere bekommernis in het advies is de samenwerkingsstructuur binnen duaal leren, die vlotte doorstroming soms moeilijk maakt. “Dat kunnen wij vanuit de praktijk zeker beamen. Voor sommige vinden we moeilijk arbeidsplaatsen. Voor de opleiding Basiszorg en Ondersteuning moeten leerlingen ervaring opdoen in de kinderopvang en in een woonzorgcentrum. Dat creëert veel administratieve last, want er is natuurlijk geen enkele organisatie die beide op dezelfde werkplek aanbiedt, waardoor stageplaatsen soms zelfs niet erkend worden. Hetzelfde voor Binnen- en Buitenschrijnwerk. Ook daar moeten leerlingen beide leren kennen, maar bedrijven leggen zich doorgaans toe op het ene of het andere, waardoor je op hetzelfde probleem botst. Dit soort dingen bezorgen ons nodeloos veel administratie en vertragen het leertraject. De regelgeving mag op dat vlak helderder worden en beter aansluiten bij de realiteit op de klasvloer en de werkvloer.”

De Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) is heel bezorgd over de gevolgen van de besparingen op onderwijs door de Vlaamse regering. Dat blijkt uit het advies van de Vlor op het voorontwerp van programmadecreet bij de begrotingsopmaak 2026. De raad roept op om in tijden van besparingen het grote belang van onderwijs voor de samenleving niet uit het oog te verliezen. Onderwijs leidt de arbeidskrachten van morgen op en legt de kiemen voor innovaties, die cruciaal zijn in onze economie. Er is dringend nood aan meer overleg, aan een partnerschap tussen beleidsmakers en de verschillende betrokken onderwijsactoren om duurzame en uitvoerbare voorstellen uit te werken die draagvlak hebben in het onderwijsveld en die passen in een langetermijnvisie op onderwijs.

We stellen vast dat bepaalde groepen harder geraakt worden door verschillende maatregelen, zoals mensen met een andere thuistaal, lerenden met een kwetsbare sociale context (lage SES-kenmerken), beurs- en bijna-beursstudenten. Dat zal niet alleen sociale gevolgen hebben, maar ook economische. Ook Brussel, met veel kwetsbare leerlingen en studenten, wordt zwaar getroffen. De raad is bezorgd om de gevolgen van die besparingen voor de huidige en de toekomstige generaties. De Vlor vraagt om de effecten van de verschillende maatregelen goed te monitoren en tijdig bij te sturen als dat nodig is.

De invoering van meerdere besparende maatregelen op 1 januari 2026 brengt instellingen en studenten en leerlingen in de problemen, vooral omdat sommige ook met terugwerkende kracht ingevoerd worden. Zo worden ook de middelen voor tijdelijke huisvesting van Oekraïense leerlingen midden in het schooljaar stopgezet, terwijl die wel nog hun schooljaar moeten afmaken. De raad vraagt om realistische overgangperiodes te voorzien en geen besparingen midden in een schooljaar of academiejaar te laten ingaan.

Daar komen nog besparingen bij in andere beleidsdomeinen, die ook een impact zullen hebben op onderwijs. Zo moeten steden en gemeenten besparen, wat een negatieve invloed kan hebben op het lokale, flankerend onderwijsbeleid. Ook VDAB ontsnapt niet aan de besparingsronde. Zij zullen moeten snoeien in gratis opleidingsaanbod, net op het moment dat het inschrijvingsgeld voor heel wat opleidingen in het volwassenenonderwijs drastisch verhoogd is.

Lees Wijzer online

Recht op leren in onderwijs

Hoe kan onderwijs het recht op leren garanderen, van jong tot oud? Op de studiedag over recht op leren in onderwijs diepten experts dit thema uit. Dat moet uitmonden in een publicatie met diverse perspectieven, als basis voor verder advieswerk. **Blansefloer Coudenys** (UAntwerpen) had het over de weekendscholen, terwijl **Karin Goosen** (UGent/Basisschool De Schatkist) in deze Wijzer dieper ingaat op de verbondenheid van leerlingen met school, twee perspectieven op hoe we het recht op leren in onderwijs kunnen realiseren.

Blansefloer Coudenys, UAntwerpen

“Weekendscholen hebben vanuit de praktijk heel veel kennis en ervaring opgebouwd over hoe je de brug kunt slaan naar leerlingen en hun ouders uit etnisch-culturele minderheden”, zegt Blansefloer Coudenys (UAntwerpen).”

Zij ging ze opzoeken voor haar doctoraatsonderzoek. 45% van de 10- tot 12-jarigen met een migratieachtergrond volgt ooit les in een weekendschool. Het aanbod van de weekendscholen is vaak geënt op twee vragen van ouders. Ze geven les over religie en culturele wortels via onderwijs in de thuistaal. Tegelijk bieden veel weekendscholen huiswerkbegeleiding aan. Die speelt in op het curriculum van de school waar leerlingen tijdens de week les volgen.

“Leerlingen zijn ook zelf heel gemotiveerd. Ze willen de taal en cultuur van hun ouders leren kennen, ze bouwen er makkelijk hechte vriendschappen op en weekendscholen helpen hen om beter te presteren en vergroten hun zelfvertrouwen. Dat laatste blijkt ook effectief uit zowel buitenlandse studies als mijn eigen onderzoek. Weekendscholen die nadruk leggen op religieus onderwijs, scoren op dat vlak nog net iets beter. De indruk dat zij segregatie in de hand werken, blijkt dus niet te kloppen. Je zou ze zelfs kunnen beschouwen als een toegangspoort naar het recht op leren.”

Hoe kunnen we die know-how uit de weekendscholen breder aanwenden in het onderwijs? “Ga in gesprek met weekendscholen. Zij geven ruimte aan de thuistaal en dat blijkt goede leerprestaties niet in de weg te staan, integendeel. Geen enkele onderzoeker zal het belang van Nederlands in het reguliere onderwijs in twijfel trekken, maar laat thuiscultuur en thuistaal van leerlingen ook zichtbaar zijn op een positieve manier.”

Veel scholen zijn daarin zoekende. “We scoren niet goed in internationale studies als het gaat over de kloof tussen leerlingen met en zonder migratieachtergrond. Als we het recht op leren van alle leerlingen willen verzekeren, moeten we er ook voor zorgen dat ze met vertrouwen en motivatie naar school gaan, zonder dat hun taal en cultuur weggezet wordt als iets wat Nederlands in de weg staat. Dat is niet zo en dat tonen de weekendscholen heel duidelijk aan.”

Er bestaan trouwens al samenwerkingen tussen reguliere en weekendscholen. Zo is er een pan-Afrikaanse weekendschool die samenwerkt met stagiairs van een hogeschool voor huiswerkbegeleiding. Zij gaan ook in dialoog met de school waar de leerlingen tijdens de week les volgen. Waar botsen de leerlingen op? Hoe kan de huiswerkbegeleiding daarop inspelen? Ik denk dat we moeten evolueren naar brede scholen, zoals die her en der beginnen groeien, met naast de school ook faciliteiten voor kinderopvang of jeugdwerking. Weekendscholen zouden daarin kunnen meedraaien en zorgen voor een krachtige kruisbestuiving.”

‘Know-how van weekendscholen is heel waardevol voor onderwijs.’

‘Steun scholen om elke leerling te kunnen zien.’

Karin Goosen, UGent/Basisschool De Schatkist Berchem

“Elk kind draagt verschillende identiteiten mee: vanuit zijn culturele achtergrond, zijn interesses, thuissituatie. Om tot leren te komen, moet een school die identiteiten erkennen en zichtbaar maken. Zo creëer je sense of belonging, wat verwijst naar de mate waarin leerlingen zich verbonden voelen met de school.” Dat zegt Karin Goosen, valorisatiecoördinator bij UGent en deeltijds actief bij Basisschool De Schatkist in Berchem. Daar werkt ze samen met leerkrachten, schooldirecties, beleidsmakers en onderzoekers aan onderwijs dat inspeelt op diversiteit. Samen met Wendelien Vantieghem en Jente De Coninck (Expertisecentrum taal, diversiteit en leren, UGent) zal zij hierover een bijdrage schrijven in de publicatie *Recht op leren in onderwijs*.

“Sense of belonging gaat verder dan het individuele welzijn van leerlingen. Belonging kijkt naar hoe leerlingen zich erkend en gewaardeerd voelen. De mate van belonging heeft een reële impact op leerprestaties van kinderen. De wetenschappelijke onderbouwing daarvoor is heel robuust. We zien ook dat 1 op 3 jongeren zich onvoldoende verbonden voelt met de school, met name leerlingen met een beperking, jongens, leerlingen in sociaal kwetsbare situaties en leerlingen met een migratieachtergrond.”

Hoe scholen aan die sense of belonging kunnen werken, zit soms in heel kleine dingen, met een grote impact. Ze ontstaan vaak intuïtief, vanuit de handelingskennis van leerkrachten. “Het gaat over kinderen persoonlijk begroeten bij het binnenkomen, of actief spreekkansen geven aan een stille leerling. Of kinderen niet alleen waarderen als ze naar de muziekschool of de jeugdbeweging gaan, maar ook als ze voor hun broers of zusjes zorgen of goed kunnen koken. Als een kind leerproblemen heeft, is het belangrijk om als school te vragen naar welke ondersteuning de ouders thuis al bieden. Zo voelen leerling en ouders zich gewaardeerd in wie ze zijn. Ze worden gezien, herkend en erkend in hun expertise als ervaringsdeskundige. Leerlingen voelen zich niet langer anoniem op school, maar krijgen het gevoel dat ze iets betekenen, dat er ook verwachtingen zijn ten aanzien van hen. In die zin is het een no-brainer om ernaar te streven dat je lerarenteam de diversiteit van je leerlingenpopulatie weerspiegelt en dat je verschillende expertises en perspectieven combineert en verbindt. Dat betekent bijvoorbeeld ook dat je open staat voor leerkrachten met een hoofddoek. Schoolleiders willen die opening wel maken, maar botsen op rigide structuren.”

Belonging gaat ook over infrastructuur. “Op De Schatkist zijn 90% van onze leerlingen meertalig. Daarom hebben we bewust een meertalige schoolbibliotheek uitgebouwd, zodat kinderen, naast het Nederlands, ook kennis kunnen maken met boeken in hun thuistaal. Ook dat is erkenning en herkenning.”

“Belonging is een belangrijke voorwaarde om tot leren te komen en daarmee ook een sleutel tot het recht op leren. Kinderen komen echt veel beter tot effectief leren als een school daarvoor de juiste omgeving kan creëren. De eenzijdige focus op kennis, vanuit het beleid en het maatschappelijk debat, verkleint de ruimte voor leraren om ook daarop te focussen. Dat is heel jammer, gezien de wetenschappelijke evidentie voor de positieve impact van belonging op leren.”

Hoe moet het beleid hiermee omgaan? “Giet ons onderzoek alsjeblieft niet in een handleiding. Elke school heeft zijn eigen context en zijn eigen leerlingenpopulatie. Door mijn theoretische kennis over taal, diversiteit en leren te verbinden met de praktijk van collega's, ontstaan nieuwe oplossingen. Dat vraagt dat academici durven meebewegen met de praktijk en dat ze samen leren door vallen en opstaan. We missen nog het kader om onderzoekers samen met leraren te laten verkennen wat kan werken, afhankelijk van de context, de waarden en de doelen van een school.”

Maak kennis met de bijdragen van alle experts op vlor.be

Lees Wijzer online

“Diversiteit is enorm toegenomen: in de samenleving en dus ook in de scholen”

IN DE
KIJKER

Antwerpen telt 173 nationaliteiten onder zijn inwoners. “We hebben wijken met zeer veel verschillende culturele gemeenschappen en andere wijken met slechts enkele nationaliteiten, maar in heel de stad is de diversiteit enorm toegenomen. Vroeger was Oud-Borgerhout de buurt met veel inwoners van Marokkaanse origine, de Turkse gemeenschap woonde overwegend in Antwerpen-Zuid. Daar zijn we al lang voorbij. Ook die twee buurten tellen nu heel veel verschillende etnisch-culturele groepen. Uiteraard zie je dat ook weerspiegeld op school.” Dat zegt Emmy Proost, directeur onderwijs van de stad Antwerpen. Wij spraken haar in het kader van ons discussieplatform Iedereen bij de les, over de rol van onderwijs in de samenleving. Ook het lokale beleid is daar een belangrijke partner in.

De diversiteit in de klas slaat niet alleen op culturele achtergrond. “Sommige kinderen hebben hoogopgeleide ouders, andere ouders zijn heel weinig of helemaal niet geletterd. En je hebt ook ouders die zelf een degelijke scholing gehad hebben, maar hun kinderen niet, bijvoorbeeld door een oorlogssituatie in het thuisland. Dat zet heel veel druk op schoolteams. Jaarlijks stromen er meer dan 4.000 anderstalige nieuwkomers in de Antwerpse scholen in, verdeeld over basis en secundair onderwijs. Daar komt nog de snelle groei van het aantal kinderen voor buitengewoon onderwijs type 2 bij, waarvoor geen plaats is in het buitengewoon onderwijs. Vaak gaan die kinderen naar het regulier onderwijs in afwachting van een definitieve oplossing maar kunnen ze geen volle dagen in de klas terecht.”

“Onze scholen kunnen dat nog amper bolwerken. Daarom moeten we onze scholen versterken. We trachten de capaciteit te verhogen, ook in het buitengewoon onderwijs. Maar dit vraagt tijd. Daarom heeft het nieuwe bestuur gekozen om extra helpende handen in de klas in te zetten onder vorm van zorgassistenten. Hierdoor kan de leerkracht zich op het lesgeven richten. Daarnaast werken we samen

met Atlas, het onthaalbureau voor nieuwkomers, aan spreiding van nieuwkomers en professionalisering, vooral bij het onderwijs aan weinig tot niet-geletterde kinderen.

De rol van de ouders valt daarbij niet weg te denken. “We streven als lokale overheid naar een maximaal partnerschap tussen school en ouders. Dat is geen makkelijke, maar wel een zeer noodzakelijke oefening. Denk aan ouders die het Nederlands niet machtig zijn, maar even goed weinig of niet geletterd zijn in hun thuistaal. Enerzijds proberen we scholen te ondersteunen, bijvoorbeeld in hoe ze ouders kunnen helpen bij digitale platforms zoals Smartschool. Anderzijds proberen we ook de ouders rechtstreeks te bereiken, onder andere via de KAAP-projecten, waar ouders lessen Nederlands volgen op de school van hun kind, in samenwerking met volwassenenonderwijs en basiseducatie.

De afgelopen jaren hebben we aandacht besteed aan het huiswerkbeleid van scholen. Is het huiswerk dat gegeven wordt, zinvol en doordacht? Zeker in het lager onderwijs proberen we daar kritisch naar te kijken zodat ook ouders met weinig of geen ervaring met het formele leren hun kinderen

ook thuis kunnen ondersteunen. Niet alle kinderen hebben de ruimte of de infrastructuur om thuis te studeren. Daarom zijn een aantal van onze bibliotheken open tot 22 uur, ook in de weekends. Leerlingen, vooral uit het secundair onderwijs, kunnen er komen studeren en hebben toegang tot internet of kunnen over een PC beschikken.

De impact van flankerend onderwijsbeleid zie je vaak pas op lange termijn. Daarom moeten we dit consequent doortrekken en scholen, leerlingen en ouders ambitieus blijven ondersteunen.”

Doe mee op iedereenbijdeles.be